

SEPTEMBER 2018

GGZtotaal

INHOUDSOPGAVE

'Ik en de GGZ': een hoopvolle boodschap

De GGZTotaal van september

[Naar inleiding >](#)

Goud: 'Eerste werkdag'

Door David

[Naar column >](#)

Zilver: 'Afscheid'

Door Anika Roke

[Naar column >](#)

Brons: 'Het was een eer om Han te kennen'

Door Tom Rusting

[Naar column >](#)

In een pak genaaid

Door Ger Schurink

[Naar column >](#)

'De bureu'

Door Hein van der Schoot

[Naar column >](#)

'Economisch inzicht'

Door Natasja Vermoten-Schreuder

[Naar column >](#)

'Manie'

Door Rian Meulenbroeks

[Naar column >](#)

'Intieme vreemden'

Door Marijke van den Hatert

[Naar column >](#)

'Veerkracht'

Door Anoniem

[Naar column >](#)

'We willen gewoon een therapie, een pil en een handleiding'

Door Karin Donkers

[Naar column >](#)

'Wachten of ze komt'

Door Krissie van den Broek

[Naar column >](#)

'Pil van Drion'

Door Marjon Toes

[Naar column >](#)

GGZTotaal verzorgt ook een [dagelijks nieuwsoverzicht](#). Maak er je startpagina van!

De jury heeft gesproken

de mooiste verhalen van onze lezers

[Naar artikel >](#)

De best betaalde bestuurders in de GGZ

Hoeveel mag een bestuurder verdienen?

[Naar artikel >](#)

Medilex

Onafhankelijke nascholing voor zorgprofessionals

[Naar artikel >](#)

'IK EN DE GGZ': EEN HOOPVOLLE BOODSCHAP

de GGZTotaal van september

De mooiste verhalen van onze lezers

Laten we eerlijk zijn, toen onze traditionele verhalenwedstrijd voor de vijfde keer van start ging, verwachtten we vooral kritische verhalen te ontvangen, al dan niet in een mooie literaire vorm. Tenslotte regent het kritiek op de GGZ. Het tegendeel bleek waar: uit de inzending kwam vooral veel positiefs naar voren, zowel van cliënten als van behandelers. Bijna de helft van de 34 inzendingen had een succesvolle afsluiting van de behandeling als onderwerp. Een enkeling drukte de lezer zelfs op het hart om niet zolang te wachten met hulp zoeken als hij had gedaan, het uitstellen had hem veel onnodig leed opgeleverd. Het staat in schril contrast met de stroom aan kritiek op de GGZ die ons dagelijks bereikt, van overwerkt personeel tot eindeloze wachtlijsten, van foute diagnoses tot niet gehoord voelen. Niet dat die kritiek daarmee afgedaan moet worden als onterecht, of terzijde moet worden geschoven, wat ons vooral raakte is dat er in de GGZ blijkbaar ook heel veel goed gebeurt.

De jury: even voorstellen

Onze jury bestond dit jaar voor 66,6% uit dezelfde mensen als vorig jaar: Geertje Paaij en Lea van Geesink drukten ook vorig jaar hun stempel op de beoordelingen. Gerard Lohuis was dit jaar niet in de gelegenheid en werd daarom vervangen door Aefke ten Hagen. Daarmee bestond de jury volledig uit vrouwen, tegenover 26 van de 34 inzenders.

Een kort voorstelrondje:

* [Geertje Paaij](#), schrijfster van meerdere boeken, o.a. over de positie van naaste familie in de GGZ. Haar nieuwste boek 'Als je brein je bedriegt' gaat over het gevaar van sociale media in de GGZ. Daarnaast is zij werkzaam bij de politie en redactielid van Ypsilon.

* [Lea van Geesink](#), werkprojectleider bij Tobi Vroegh, uitgever 'tussen psychiatrie en maatschappij' Tobi Vroegh geeft boeken uit met een link naar de psychiatrie. Eerder was ze o.a. deelraadslid in Amsterdam en voorzitter van de ondernemingsraad HVO-Querido.

* [Aefke ten Hagen](#), communicatieadviseur bij Lister. Zij schreef o.a. de roman In naam van mijn vader. In het voorjaar van 2019 komt haar eerste jeugdboek uit. 'Mijn moeder kookt soep van tafelpoten' gaat over de elfjarige Fiep die opgroeit met een moeder met een bipolaire stoornis.

Het voorzitterschap en de koffie werden verzorgd door de drijvende krachten achter GGZTotaal: Ingrid Huismans en Willem Gotink. Zij hadden geen stem en deden hun best hun mening voor zich te houden.

Het proces

Omdat het onbegonnen werk is om met drie mensen over 34 verhalen te gaan discussiëren en daar enige vorm van consensus over te krijgen, was de gang van zaken als volgt: elk jurylid koos, ieder voor zich, vier verhalen uit die wat haar betreft een kans moesten krijgen. Zo ontstond een shortlist, met een minimum van vier verhalen (bij volledige overeenstemming) en een maximum van twaalf verhalen (bij volledig gebrek aan overeenstemming). Het werden er acht en die zijn allemaal te vinden in dit magazine. Naast die acht koos ook de redactie nog vier verhalen, die ze te mooi vond om te laten liggen. Nee, die maakten geen kans op de prijzen en nee, we vertellen niet welke dat zijn. Voor de goede orde: de jury kreeg de namen van de inzenders pas te horen na afloop van het overleg.

En daar zaten we dan, op een maandagmorgen, met een driekoppige jury, twee voorzitters, acht verhalen en veel koffie in een restaurant boven Utrecht Centraal. De keuzes moesten gemotiveerd, knopen moesten doorgehakt, compromissen werden gesloten. Er werden bewogen pleidooien gehouden en tactische spelletjes gespeeld. Waar de één vooral lette op taalgebruik en stijl, keek een ander vooral naar de originaliteit van het verhaal en vroeg een derde zich af of het verhaal haar raakte. Na twee uur was de jury er (zonder ruzie) uit en lagen de nummers één, twee en drie op tafel. Gefeliciteerd! Tot groot genoegen van de redactie koos de jury respectievelijk een hulpverlener, een (ex-) patiënt en een mantelzorger. Hoe divers wil je het hebben.

De winnaars

Als beste verhaal koos de jury '**Eerste werkdag**', van David (een pseudoniem). Aefke vond deze inzending het best, onder andere door het perspectief van de hulpverlener. 'Goed dat iemand die in de GGZ werkt zijn eigen onzekerheid laat zien'. Geertje: 'Hulpverleners hebben ook hun kwetsbaarheid. Daarnaast is het een goed geschreven verhaal, het zou zomaar de opening van een boek kunnen zijn'. Lea kon zich vinden in de keus, al had ze wat commentaar op de titel. 'Die is wat saai, maar het verhaal roept wel op om verder te lezen.'

'**Afscheid**', van Anika Rooke, was goed voor een tweede plaats.

Lea van Geesink over haar keus: 'Het was het enige verhaal waarvan ik moest huilen, het kwam hard binnen. Daarbij was het beeldend en vlot geschreven, ik zag de kopjes bij wijze van spreken op het bureau staan'. De beide andere juryleden konden haar alleen gelijk geven met deze beoordeling.

'**Het was een eer om Han te kennen**', van Tom Rusting, viel als derde verhaal in de prijzen.

Als enige stond deze inzending bij alle drie de juryleden in de top vier. Dat het een derde en niet de eerste prijs werd, kwam omdat het verhaal 'hier en daar wat rammelt', aldus de jury. Ook viel de jury over de 'wat moeizame titel'. De loftuitingen waren er niet minder om: 'respectvol geschreven', 'geeft goed de zwaarte van het ouderschap weer', 'komt goed uit de verf', 'mooi taalgebruik', zo oordeelde de jury.

En daarmee moeten we het weer een jaartje doen. Wij danken alle inzenders en de jury, we feliciteren de winnaars en de bijna-winnaars.

Onze lezers wensen wij veel leesplezier met de mooiste twaalf verhalen van henzelf!